

faae vi ingen Lov, faa forekommer det mig, at det ærebe Medlem maa være tilbøielig til at modificere lidt paa dette Omraade, og han kan gjøre det, synes det mig, faa meget roligere, som han ser, at vi beholde f. Ex. Slutningen af § 7 i Lovforslaget; den vil ialtsald foreskrive Straf for dem, der virkelig bevislig gaa hen og sælge døde Kreaturer uden at gjøre Folk opmærksom derpaa. (En Stemme: Det kan ikke hjælpe at lokke.) Det kan ikke hjælpe at lokke, siger det ærebe Medlem; nei, jeg veed godt, det ærebe Medlem er ikke faa let til at hoppe; maaffe vi fra vor Side ere det, men han er en altfor gammel Politiker dertil. Men det forekommer ialtsald mig, at det skal staa fast, at denne Lov efter Bidskabsmands Udsagn vil være til uhyre stor Nytte, selv om vi ikke faae § 5 med. Det er indrømmet fra alle Sider. Jeg skal naturligvis fuldstændig slutte mig til den ærebe Ordfører, som talte først, i denne Henseende om at stemme § 5 ud. Jeg skal slutte mine Bemærkninger med at udtale, at jeg i alle Tilfælde og i alle Forhold ingenlunde vil holde paa, at vi skulle tage det, vi kunne faae. Det er ingenlunde en god Sætning, at vi altid i Rigsdagen skulle tage det, vi kunne faae; men i enkelte foreliggende Tilfælde kan jeg komme til det Resultat, at jeg maa sige: Hvad der foreligger, er ikke i Et og Alt, hvad Du kunde ønske, men det er alligevel et faa stort Fremstridt, eller faa paatrængende nødvendigt, at Du ikke kan se Andet, end at Du i det foreliggende Tilfælde maa tage det, Du kan faae, og her overfor dette Lovforslag forekommer det mig, at disse Ord kunne passe, nemlig, at det er godt at tage, hvad vi kunne faae, i Særdeleshed dersom den høitærede Minister, hvad jeg har Grund til at antage, vil tage imod Loven, naar § 5 gaar ud. Det forekommer mig ogsaa, at det maa have ikke liden Vægt for det høie Thing, at hvad der end i Enkelthederne har været imellem os med Hensyn til dette Lovforslag, har det dog viist sig, at ingen af Udvalgets Medlemmer, som indtil nu have udtalt sig, have udtalt Andet end, at det var i høieste Grad nødvendigt, at vi faae gjort Noget paa dette Omraade. Vor Nabostat Lybftland har fornylig faaet Noget gjort paa dette Omraade, og det forekommer mig ogsaa, at der er Grund for os til at gjøre Noget. Vi skulle naturligvis ikke heri Danmark opslaa et Paulus for dem, der have Lyft til at bedrage deres Medmennesker; Hovedsagen med Hensyn til denne Sag har for mig altid været og var i Arbejderskommissionen denne, at jeg troede, at her var Anledning til at gjøre Noget for særlig at komme Smaafolk til Hjælp. Det kan nemlig ikke negtes, at det hovedsagelig vil blive Smaafolk og er Smaafolk, som det i den heromhandlede Retning for Liden gaar ud over. Det er klart, at Smaafolk have de færreste Penge, og naar de skulle ud at kjøbe

Et eller Andet, kjøbe de i Almindelighed altid det Billigste, og som Følge deraf ere de i allerhøieste Grad udsatte for at blive bedragne og faae daarlige Varer. Det forekommer mig derfor, at der paa dette Omraade nok kunde være Grund til at række dem en hjælpsom Haand mod de Bedragerier, der ganske vist begaaes, og maaffe paa visse Omraader i langt høiere Grad, end vi ane, og som i kommende Tider naturligvis vil blive forøget; det kunne vi være ganske sikre paa. Jeg skal derfor slutte mine Bemærkninger med at anbefale, at det høie Thing stemmer for Ændringsforslaget, som er stillet og anbefalet af Flertallet under Nr. 2, og at det derimod stemmer imod § 5. Jeg antager da, at det vil blive muligt at faae Loven til at være et Slags Forsøg til at begynde med paa dette Omraade, og jeg haaber, at Loven vil stifte Gavn, og skulde det vise sig i det praktiske Liv, at Loven har forskjellige Mangler, haaber jeg, da vi have en lovgivende Forsamling her, at det nok vil komme frem saaledes, at vi kunne ændre paa dette Omraade, dersom det skulde vise sig, at vi paa enkelte Punkter skulde have grebet feil.

Jørgensen: Skjøndt det ingenlunde er min Mening, at jeg kunde ønske, at Folk kunne begaa Bedragerier uden at blive straffede, vil jeg dog sige, at jeg for min Part sværmer ikke for det Lovforslag, som her er forelagt. Det har jo ogsaa viist sig, at saavel Ministeriet som Udvalget har maattet søge hen til at udtale, at der formentlig gaar Bedragerier i Svang, men at de i Virkeligheden ikke have noget Rigtigt at fremvise for, at der gaar saadanne store Ting i Svang. Smidleritid kunde jeg for mit Vedkommende alligevel være med til at vedtage Loven, men jeg mener dog, at vi ikke skulde vedtage Lovforslaget med saa stærke Straffebestemmelser, som her er foreslaaet, undtagen vi have en Tanke for, at der virkelig gaar saadanne Bedragerier i Svang. Det ærebe Medlem for Odense (Koch) har udtalt, at vi i Virkeligheden ikke behøve denne Lov, thi det viser sig efter hans Mening, at saavel Land- som Kjøbstadkommunerne have det i deres Magt at udvide Tilfynet med, hvad der foregaar med Hensyn til Salget af Levnetsmidler, hvis det er deres Mening, at de finde det rigtigt. Det forekommer mig, at det vil være tilfredsstillende for os, da vi fra vor Side altid have erkjendt, at der bør være Selvforsøgelse. (En Stemme: Det er et tilbagelagt Stadium). Det ærebe Medlem siger, at det er et tilbagelagt Stadium, det kan godt være, det synes ogsaa, som om Selvforsøgestantien træder mere og mere i Baggrunden, idet man nu vil have Kontrol paa Kontrol. Saaledes er det jo nu vedtaget, at vi skulle have Inspektører, der skulle føre Tilfyn med Sparekasserne, man skal have Skoleinspektører, der skulle føre Tilfyn med